

Kun Akusta tuli mies

Aku Anka ja Iines kävelivät tapansa mukaan kaikessa rauhassa Ankkalinnan keskuspuiston käytävillä eräänä sunnuntai-iltona.

Yhtäkkiä Akun silmiin syttyi outo kiilto. Sanaakaan sanomatta hän sieppasi Iineksen kainaloonsa ja raahasi läheisen pensaan suojaan.

Hetkeen ei kuulunut eikä näkynyt mitään, vihreä tuuheha pensas vain jökötti jämäkästi paikallaan. Sitten se alkoi tutista. Muutama lehti varisi maahan ja jokin höyhentupsu lennähti näkyviin. Pensaas takaa alkoi kuulua kummallisia ääniä:

— Moiskis, bäng, älä viitti... Et kehtais! Aku!! Wa-room... Varo vähän, siitä voi tulla muna... Aaaargh... Oo-Ooh!

Tuokion kuluttua Aku ja Iines kömpivät esiin pöllähätäneen näköisinä. Aku oikoi merimiespurseroaan ja Iines tasoitteli höyheniään. Hänelläkin oli nyt samanlainen kiilto silmissään kuin Akulla jo aikaisemmin, tosin hieman utuinen.

— Mikä sinulle oikein tuli, Iines kujersi Akun korvaan raukean onnellisena. — Sinähän olit kuin Hannuserkku parhaimmillaan.

— Se on kato vähän pitkä juttu, Aku selosti. — Mehän olemme eläneet täällä Ankkalinnassa pelkinä ystävi-

nä jo 50 vuotta tietämättä oikein mitään hyvästä ja pahasta. Se on vähän niin kuin paratiisissa ennen. Tässä yhtenä päivänä minä sitten luin lehdestä, että Suomessa tätä meidän suhdettamme hämmästellään. En minä siitä ensin mitään ymmärtänyt, mutta asia on pyörinyt ikäänkuin alitajunnassa koko ajan. Ja nyt sitten välähti. Yhtäkkiä aloin tiedostaa ympäröivää todellisuutta ja huomasin, että onhan se kumma, ettei tässä ole mitään saatu aikaan eikä olla naimisissaakaan. Tajusin kerralla, että jumatsuka, meillähän ei ole housujakaan. Kun lopulta-kin mielsin tämän realiteetin luomat valtaiset mahdollisuudet, päässäni niinku nikshti. Minusta tuli mies, urosanka ja sinusta unelmieni nainen. Huomasin rakastuneeni sinuun paitsi psyykisesti myös fyysisesti. Ja näin siinä siten kävi.

— Ihanaa, Aku, Iines sopersi liikuttuneena. — Vihdoinkin!

— Nyt me menemme suoraan päättää papin puheille. Pakkonaiminenhan tästä tulee, mutta mitäs siitä, Aku julisti. — Sen jälkeen lähdemme häämatkalle Suomeen, saamme ainakin seitsemän muna ja sinä haudot niistä pikkuankko-

ja. Nimiksi pannaan Naku, Saku, Raku, Viines, Tiines, Aines, Eines, Minnes, Kunes ja Kyllikki. Veljenpojat ja sisarentyttävät potkitaan pellolle, pitäkööt veljet ja sisaret huolen kakaroistaan. Me alamme viettää kunniallista perhe-elämää, käydään äänestämässä ja osallistutaan Roope Anka-seuran toimintaan. Ja lapset pannaan Roope-jugendtiin tai Nuoriin Ankkoihin.

Näin myös kävi. Aku ja rouva Anka otettiin Suomessa vastaan kansallissankareina. Heistä tuli lapsille esikuvia, joiden mukaan opetusministeriössä laadittiin uudet oppisuunnitelmat ja kasvatustavoitteet. Akua pyydettiin presidentinvaaleihin mustaksi hevoseksi, mutta hän kieltäytyi kohteliaasti ja palasi Iineksensä kanssa takaisin Ankkalintaan. Siellä he elävät vielä tänäkin päivänä, onnellisina housut jalassa.

Tapahtumista kertova sarjakuva ilmestyy pian myös Suomessa.